

[Finansministeren.]

af underskud mente man, at bestemmelsen måske var noget for snæver; der burde måske, som det ærede medlem hr. Øllgaard sagde, være ret til at overføre underskud i tre år, og det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at der ikke under udvalgsforhandlingerne vedrørende merindkomstbeskatningen havde været tale om, at bestemmelsen skulle begrænses til personer. Jeg må have lov til at gøre det ærede medlem opmærksom på, at han her tager fejl. Jeg må måske med formandens tilladelse citere noget, der stod i betænkningen:

„Udvalget har med finansministeren drøftet muligheden for at indføre adgang til at fradrage et indkomstårs underskud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for senere indkomstår. Finansministeren har givet tilsagn om på forslaget til ligningslov for skatteåret 1957-58 at optage en bestemmelse om, at de af nærværende lovforslag omfattede skattepligtige skal have adgang til at overføre underskud til de 2 efter underskudsåret nærmest følgende indkomstår.“

altså „de af nærværende lovforslag omfattede skattepligtige.“

Det forslag, der her var tænkt på, var forslaget om nedslag i merindkomst, og dette forslag vedrører personer. Derfor må jeg mene, at den formulering, der er givet her i § 5, svarer ganske nøje til det, jeg har givet tilsagn om under udvalgsforhandlingerne i foråret, og der står i øvrigt også udtrykkeligt 2 år. Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at i skattereforforlaget var der tale om 3 år, men det er også anført, at i skattereforforlaget var skattefradragreglen ophævet, så der var tale om virkeligt underskud, medens der, så længe vi har skattefradragreglen, kan blive tale om underskud på grund af fradrag af sidste års skat, selv om skatteyderen ikke har et egentligt underskud. Derfor kan der være nogen mening i at begrænse bestemmelsen til de 2 år.

Endelig er det vedrørende § 9 udtalt — det var særlig det ærede medlem hr. Øllgaard, og jeg tror også, at det ærede medlem hr. Axel Sørensen var inde herpå — at det måske ikke var rigtigt at rykke udgangstidspunktet et år frem. Det er noget, vi diskuterer hvert år. Man kan jo rejse det

spørgsmål, i hvor lang tid en ung mand kan kaldes nyetableret. Det er dog rimeligt, at vi på et eller andet tidspunkt begynder at rykke datoen frem; måske er tiden hertil dog ikke inde endnu.

Ud over det forslag, jeg har fremsat, er der fra flere af de ærede ordførere fremsat ønske om at drøfte andre spørgsmål i forbindelse med årets ligningslov. Man har takket mig, fordi forslaget til ligningslov er blevet fremsat så tidligt i år, og har heraf uddraget, at så skulle der blive god tid til at drøfte en lang række problemer. Jeg må dog sige, at det primære formål med at fremsætte ligningsloven så tidligt var at blive før færdig med den. Der har gang på gang fra skattemyndighederne været klaget over, at vi først blev færdige henimod jul, og så var der så kort tid til at føre bestemmelserne ud i livet. Derfor har det ikke netop været min tanke med at fremsætte forslaget tidligere, at vi skulle bruge meget lang tid til årets ligningslov, thi der bliver jo fremsat andre skatteforslag i de kommende uger, og der bliver derved god tid til at drøfte nogle af disse ting.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen nævnte, at man måske skulle ændre bestemmelserne om fradragregler vedrørende ejendomsskatterne. Det vil jeg gerne drøfte i et udvalg.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på et problem, han betegnede — jeg citerer — som små personer med små formuer. Jeg tror nok, jeg forstår, hvad der tænkes på; det er vel ikke personernes størrelse, men mere formuens størrelse, og det er vel i øvrigt i højere grad et spørgsmål om renteaftastning. Jeg erindrer nok, at der fra konservativ side blev fremsat et forslag vedrørende nedslag for små formuer, men så vidt jeg erindrer, var dette forslag ikke særlig genialt udformet; dette skal ikke være nogen kritik, det kan være ret besværligt at få sadanne regler stillet op. Det var sådan, når man brugte af en formue mellem 20 000 og 10 000 kr., at jo mere man brugte, des større fradrag fik man, og det var egentlig en underlig måde at stimulere opsparingen på.

Jeg forstår, at det radikale forslag — som man altså også gerne vil drøfte fra konservativ side — om at give en vis skattefrihed for renteindtægter har almindelig sympati.